

לימוד נגלי המבואה
פְּלִימָנְדְּרַהְתָּא
ביאור משולב ומתחמץ על צורת הדף

ריש מסכת ברכות

דף ב.-ד:

ברכות ראשון פרק מאימתי

פרק ראשון - מאימתי
הקדמה: אמר הרטוב בפרשנות
"שמע" (דברים 1:1): "הוּא
הרביב האלה אשר אנו מזכירים
על ידך, ישמעתם לברור,
וזכרם בם. בשתקות יתגיתם, במלתך
בדרכך, ובשכחה, ובקלותך.
ולמרוד, שפצעתו ליראה את פרישת
"שמע" ע עם בזים, בשבטך עבר;
יעקבו בעקבך.

המשנה בראשונה מבארות את הנקודה
הראוי למצוות קריית שם בערבית,
מאכפתני הוא פונחלי, ועד כו' מתי
זה נא מושג: מאיימין קורין את
שם בערבית? איקית מתחילה וכן
המוצה של קריית שם של ערבית?
משמעותה של שלטונות בלבנים לאכול
ברתרכזתו. פוננס שהוינו טפחים,
וטבלו ללחומרם לפני השילקה.
צריכים להזכיר עד "הערב שם"
כדי שייכללו לאכול תרוכובו, והוא אכן
צאת תרוכובם. וכן זה הוא גם
התחולן הנקן של מוצות קראת שבע
של ערבית. ומושג בין הדקירה
עד סוף האשמה מורה קראת שבע, עד
סוף שליש הרואה של הלהלה,
דברי רבי אליעזר. וטעמו, ממש
ש"בשכבה" משמעו זון קראת שבע
השכבה לישן, והוא הופן שבוי
אדם הולכים לשבע לישן, והוא
ריך בשיליש הרואה של הלהלה.
וחוקם אומרים: זון קראת שבע
של עירית הארץ או דוד החזות הלהלה.
וטען יתפקידו במליחת המשנה. רבו
הגמליאלי אומרים: וכן קריית שם
הוא עד שיעלה נזרוד השחר. כי
קדעתו משמעות "בשכבה" היא כל
וון שכירה, וכל תללה הוא אכן
שבוי אדם שוכבם בו. פועשה
שהיה, ובאו בזיו של רבן גמליאל
ברית המשחה תרוכובת חוץ. אמרו
לו: אמרתם: עזין לא רירנו את
שם, ונאמם לנו עזין לדור את
שם? אמר לך: אם לא על
עוד עמוד השחר תיבין את
לקרות. שכן, אף לדעת חכמים,
וון קראת השחר מעקר בדין הוא כל
הלהלה, אלא שתקבלי חכמים את
ונמה עד צוותם כי, כדי לדרוחין

רְבָּןָ פֶּגַּעֲיִיאָ אָמֵרָ בְּנֹוּ: וְאֵלָה
בְּלִכְדָּ אָמְרָ אָמְרָ בְּנֹוּ: רַקְ בְּקִירִיאַת שְׁמֻעָ
סְׁוּרִיםְ כְּחִימִיםְ שְׁמַעְקָרְתְּ דְּהַןְ וְמוֹמָרָ
בְּלִילְהָ, אַלְאָ בְּלִ מְהָ שְׁאָמְרָ
חַקְמִיםְ שְׁלִישִׁי לְעַשְׂתָּםְ עַדְ הַזּוֹתְ
מַעֲקָרְתְּ דְּהַןְ מַצְזָוָתְןְ עַדְ שְׁיַלְחָהְ עַמְדוֹ
הַשְּׁהָרְ, אַםְ לֹאְ נַעֲשָׂהְ עַדְ חַזּוֹתְ
מַצְזָוָהְ לְעַשְׂתָּםְ עַדְ שְׁעַלְהָ עַמְדוֹ
הַשְּׁחָרְ, שְׁמַנְיָהְ הַמְלָנָהְ בְּכָאָהְ דָּרְ
וְנוֹגָהְ בְּלִילְהָ, שְׁמַנְיָהְ מַצְזָוָתְןְ מַשְׁךְ
בְּלִילְהָלְהָ, קְחַטְרָ חֲלִבִּיםְ וְאַרְבָּרִיםְ
חַלְלָיְ וְהַקְּרִבְנָתְןְ שְׁרוֹיְ מַקְטִירִיםְ עַלְ
מַפְנִיחָהְ [הַחֲלָבְ שְׁלִילְ הַקְּרִבְנָתְןְ אַוְ]
אַבְרָהָםְ קְרִבָּתְנָהְ, שְׁעוֹלָהְ פְּלִילְ
לְמַפְנִיחָהְ]. שְׁפָנָחָהְ לְעַלְוִותָםְ לְמַפְנִיחָהְ
בְּאַתְוֹןְ יְםָ, וְאַרְ בְּלִילְהָ שְׁאַחֲרִיְ
מַצְזָוָתְןְ, מַצְזָוָתְ הַקְּרִבְנָתְןְ יְהָהָעָדְ
שְׁיַעֲלָהְ עַמְדוֹתְ הַשְּׁחָרְ, וְרַקְ לְחוֹרְמָןְ
נַסְלָהְ הַקְּרִבְנָתְ, כְּכָלְ גַּבְאָלִיםְ לְיוֹםְ
מַשְׁאָתְ וְאַשְׁמָ וְתוֹדָהְ, מַזְטָהְ נִצְתָּאָ
גַּפְסָלְ וְעַשְ׈הָ "וְנוֹתָן"ְ וְאָסְרָ אַכְלָהְ.
שְׁוּמָןְ קְרִיאַתְ שְׁמֻעָ זְמִינָ אַכְלָהְ הַקְּרִבְנָתְ
הָאָדָםְ בְּקִימִיםְ המְצֻזָּהְ וְלֹאְ דָּהָרָ אַתְהָ
וּכְ לְבָנִיְ קְרִיאַתְ שְׁמֻעָ, שְׁלָאְ אָמְרָ הָ

מפתחת המשנה "מאמת קורין את
בערבית, ואני זו אלא מתי הרא
התנא במלמוד?! דהיינו, להיכן הוא
ראה אימתי הוא זמן קחיב של ק

ברכות ראשון פרק מאימתי

מאמתי פרק ראשון ברכות

באור התלמיד

1

ב' שפטוחיל היום בעלות השחר?
 מבאותה הכהרא: אלא, השיב
 משה מושמך ראשונה, והחלה
 משורה ארכונית, וארכונית
 לארכוניתא, חמור עד הוא
 טין לטר מושמרת לאשון.
 תינוק יונק ואשה מסכרת הא-
 סין לתחולת מושמות אהורה,
 וכבלבם צוקום סין הם לאמצע-
 המשנות השניה, ואלו הן התשובות
 שהקדושים ברוך הוא שואג ארי.
 ו' כי בשת אימאן: בלאו שוף
 במושמות לא כהיב, כל הסימנים
 נתנו לך עת אמי סמיין
 המשמות, כי פיא, שעדר
 סוף מושמות אהורה לא אריך
 סין, שורי חחלת היום איא,
 אם כן לראי בקאמו מיזה, מה
 התועלות בסין וה? יש בו מזעלת
 למילקי קריית שמע למאן נגי
 בתיות אל, רלא רעד זון קריית
 שמע של כלוב בבריה.
 מעז ונמנ, שון ראייה בבריה
 אם בעלה ותינוק יונק משמי-
 אמא, ימין הוא שצבר היללה,
 והגע מון קריית שמע, ועל זו
 שעז שצורך יוכב בר שמואל
 משמע. אמר רב: קביש משימות
 משימה דרב: קביש משימות
 הויליה ועל כל מושבר
 מושבר נושב הקדושים ברוך
 הוא יושב תרוי ואותו: "או"
 רבנן בית המקדש: אמר רב:
 ר' יוסי פסח אהות קינוי מוחלט
 תבניא, בפניהם שקדושים ברוך
 הוא שואג שלש ערים ביום על
 תרקבן ביה נבסנת לזרחה אהות
 מהויבות רושלים בבריה.
 בא אליהו כבור לפוב ושם
 לי על הפתחה והמתוין לי עד
 אחר שפטומי את הפלתו. אמר
 שפטומי את הפלתו, אמר
 לי אליהו: "שלום עליך רבינו
 ואומר לי: "שלום לך לך רבינו
 ואמר לאלו: "בבנ'..."
 מפני מה נבסנת לזרחה אהות
 אהורתו לו: להתפלל. אמר לי
 היה לך להתפלל ברור ולא
 בזרבה. ואמר לו: מתוירא
 יהויר שמא יפסיקו בי עובי
 והרבים, לך לא התפללתי בזרה.
 ואמר לי: מני מצל מקום, לא נה-
 לך להנש להרבה אהות היה לך
 להתפלל בזרה בקרבת פולחן
 בקריבו. ואחות שעה לבעוטי
 הפנו שעה דברם: א' למותי
 שאוני גבורי [ששור להבס-]
 הדרה. ב' ולזרתי שהתפללן
 בזרה. ג' ווזרתי שהתפללן
 עזורי וווזרתי אללו ואמר לי:
 בקרבר. ד' ווזרתי שהתפללן
 עזורי שמעץ בחורב. וויזרתי:
 אהות בזרה ווזרתי את היבלי

מקשה ה'גמרא: קשישא דרבוי בואר אדרבי מאיר. דברי רבוי מאיר סותרים את עינם, שהרי בפרטיה השניה מוקה בשמו שפניהם קראות שמע המשנה שנין אדם נכסנו לאילול פסם בلال שבת, שהוא לאחר צאת הכהנים טבבים, ואלו בפרטיה הקארזונה מוקה בשמו שהחומר הוא משעה שהכוהנים טובלים שהוא קעם בין השכששות. מתרצת ה'גמרא: תרי גזאי אליבא דרבוי מאיר, שנ' התנאים שננו שי' ברכות ואלו אמרו אמרן תלמידים קדשו ר' יוסי שישת דמי מאיר. מקשה ה'גמרא: קשישא דרבוי אליעזר אדרבי אליעזר. דברי רבוי אליעזר סותרים את עצם, כי במשנה מצינו שללו עתו זמן קראית שמע מתחול בשעה שהכוהנים נכנסים לאילול בדורותיהם, וה'גמרא צאת הכהנים, ואלו בפרטיה מוקה בשמו שהחומר הוא משעה קידושם היים בגנוב' שבנות, הדניין, משלקיעת התקפה או מבני השכששות. מתרצת ה'גמרא: תרי גזאי אליבא דרבוי אליעזר. שנ' התנאים, וזה שננה את המשנה זהה שננה את ה'בריתא, אכן תלמידים מהני שיתר רבוי אליעזר. וαι ב'תנית אימא: ר' ישע, מה שנינו שבעה הא משלש השבטים שפניהם לאו רבוי אליעזר לאילול בדורותיהם לאו רבוי אליעזר ר' יוסי אין אליבר רבוי אליעזר אלא דרבוי "חכמים", ומה שנינו "דרבוי רבוי אליעזר" בסוף ורק על כוונון קראית שמע, שלילת רבוי אליעזר והוא רק עד סוף אשמורה ואשונה. שנינו במלתנן: "עד תלמידים ומכל חלך הוא ארבע שעות ונפשות נפניות, וכמו שעתות ר' יוסי אשמורה", וαι קיפר רבוי אליעזר? גפסח: פאי קיפר רבוי אליעזר? או אי לבקר שלש משמרות הויליה, שהלילה מחלק לשולחה תלמידים ומכל חלך הוא ארבע שעות ונפשות, ליפא: סוף אשמורה, "עד שלש שעות" שהיא סוף אשמורה, וכמו שעתות מתרצת גמרא: עוזילם קיפר רבוי אליעזר והוא רק הלילה, והה כהן משמרות תלמידים ומכל חלך כלוק לשולש תלמידים, וזה אמרו "עד סוף האשמורה", ולא תנו סימן לפ' שעוטה ר' יוסי משמרות ברקיע שפטות תלמידים מתחלפים בהם, והשר שלים נעלק לתולש תלמידים, ובכלי אמר חד, ואיבא משמרות בארכז לדעת את ומני חלופי משמרות אלה, ובכלי שריאו: ר' יוסי אליעזר אומר: שלש משמרות הויליה, ועל כל משמר גמשריו יי' ישראלי, שנאמר [ברורה מה:] " – מפירות פסוק שלש "שאות" משלש שפניהם? דעת זמני מושבשו: משלש שלים? לשיטש ר' יוסי מושבשו: משלש תלמידים מתחלפים בהם, והשר שעתון להויב מני המשמרות? אי משלמות, אם כן לתחלת משמרת מתחלף היללה כשייאו תוכבים. מפשרות, אם כן ל'סוף משמרת

מאימתי פרק ראשון ברכות

באור התלמיד

۷

מאמתי פרק ראשון ברכות

קורדא קריית שמע ותפתה. מלון מכם סטודיו סגנון ווּן קרייזם צמיה עז לילא צהן לו למלול שעה עד זיקלה **לאמר רובי ווּן איזוזו בון העזה** וב' וכו'. ואנו מומלכמים ילו עניינו ופסוקים מלרים חלק ספקינו. נערך כוונת

ומקומי נס רצון ס"ל בגמולה ליריכם
ונזבוניו נזום וס' שבתוכן ק' יטפנן
תיגומו כל מה לפלאו. וס' ש' מהותם
ספקוקים י"ח מיל' ברכות נגיד י"ח ברכות
ספקוקים ערך וזה גאנט נזום ווועס
דערויין. ואלה כ' דמיינע לא יזון
לשונת שונה וקורא ז' וככל העובר
ויבורק' מירחה מאי ישנא בכל
מירחה ומאי שנא הה
איבערית אימא משושן
ואבע"א לאפוקי ממא
רישות קמ"ל דוחובה
ומתפלל מסיע לייה לה
אויזו בון העולם הר
להתפללה של ערבית רה
רבילו רבאַזְזִינְגְּהָרְבִּינוֹן. ק. ס' בס' נזון:

הנוגנות ה'ב (ט) **מ' ג' יז וסמכה נזומה ספק**: ל' קדשו על מטהו אמר רבינו יוסי מאוי קרא רגנו ואל החטאו אמרו בלבבם על מי לאלה רצון דאיתא בא"ר כי"ת נימא אשר תמיימי דרכך דאתיה בחמונא א"פ אין אלא שום דרבנן דכתיב ביה נזהן לחם לכלبشر אל מא משומד דאית ביה תרתי ז' באשריו. מפני שיש בה מפלתן של שונאי ישראל דכתיב נפלת לא תוסוף קום לה' כי נפלת ולא תוסוף לנפלו עד קום בתולות ישראל אמר רב נהמן בר יצחק א"ק הלל הנדרול דכתיב ביה נזהן לחם לכל הבנויים: א"ר אלעזר בר אבニア גדרול מה שנאמר במילוי כת' ואיש נבנ' גבריאל כת' והאיש נבנ' גבריאל כת' יועף אליו אחד מן הרופאים ואלו נבנ' גבריאל כת' ובמיוחד מיכאל כת' ומיא משמע דהאי אחד מיכאל הוא אמר ר' והנן אתיא אחד ואו ר' והנן אתיא אחד מיכאל אהיך (מן) השירים הראשונים בא לעוני תנא מכ' לא ארבע ומלאך המות בשמנה ובשעת המוגה באחת: א"ר יהושע בן לוי אע' פ' לקרתו על מטהו אמר רבינו יוסי מאוי קרא רגנו ואל החטאו אמרו בלבבם על מי

ואין ברבנן גמרא לא-סביר ר' אדריאן. למסען יולא צדקה נל' עזין צדי למד
שוכניהם יוס צכלני נס כל סלונה: ימי ר' בר' ג'. עד עמוד סchapר:
מן הנבירה. סמל יסמען על סאות זקנים נו דתמיון: קומינא. מעט:
בישום אונס שינה. סטומפם ניעזר על לדרי קלמיסיס סוחקנו לפיקינו

וילך: מומאן דאמר. יקון נפ' מלפני
שפטה (ד"כ): אמר מר קורא ק"ש.
כל עליות מהלה ולח"כ מפתלן:
פסיינ' לה' ר' יוחנן. דלמא עליות
נמי ק"ש ואלה ק"נ פטלה^(א) כי סטונע
גנולא לאלה פטלה. ותול' יוטהן ס' נלי^(ב)
וכן דסחרים דשקל גולומ גומיין
צחים קוס דככני ממלמת פטלה
יג' נני צלולן רנדער (ט' פ' נ). וקמיכם
גנולא למתלה רמווע דוד צטפל מאליס
לכמיכ' ר' זעירן וגולול' (ט' פ' ט) וממיין
לי' יעניך ר' בז' נלה (ט' פ' ט). ומיין
גערכו יוטהן' (ט' פ' ט) מי שאליט
סוקן גנולא למתלה למשה קו דומס
לעטבז צל' מל' צט' וטעל פטלה
ס' מל' יה' מילן ומילן אפאטיגן ק' ס
ס' מל' פטלה גול' יה' ריש' ק'ס
לאפק'ס' הלו' ומיל'או כטנטול
וילוקען צל' ניל'ת מילן וווע' מקרא
הלי' ובצחו קלווע הלו' יט' נ' נטבונע
לכלי': באמצצע תקנוב. אין צי' ס'
תקנו כל פטנות צל' יוס דק' נדי'
פטלה עליות קודם נק' ס': גואז'ה
בוארתא לא' או. סיל' גונ'ת לוויטט
ונ' ק' טפטע גולדסוי עלה סמיכם
טפלה: ק' קומבה ק'ש ואה' ב' פטה'.
דנטהים: קולו מודו דכ' מסקן:
שלש פטנימ. כנד' ס' פטלה: דיאו'
ברה תרטהי. דטמי גול' ק' ס' וט' צו
טכט' וכטט' מען לל' הו': אפי'ה' הב'.
ק' על' פטלה: ק' טפטע נו'ן מפי נפילה
צפה' וויל' מה' נט' נט' מוש' חור וווע'
סמייל' טפלה מפק' לה': יונך א'.'
טפלה: מהט' וויל' סלעיש' ביטט'
טונט' ביב'ה. עמי פטנום: אה'ת.
טפלה: מהט' אמרו בלבבכם.
המוי' מה' סטמונג על' נט' נט' זט' זט'
טפלה: טט' משבכט. סטט' נט' נט' זט'
ו': ט' משבכט. זט' זט' זט'
(א): ודבון. זט' זט' זט'
כ'': זט' זט' זט'

כל האומר תחלה לדוד (ט): ודומו. נסיע טליתי קן:
בא מאי טעמא אלימא
תהייא בתמגניה אפין אלא משום דאית ביה פותח את זיך
משום דאית ביה תרתי אמר רבי יוחנן מפני מה לא נאמר
היה נפל לא חוטף קום בחולק ישראל בערבה מתazzi
אמר רב נחמן בר יצחק אפיקו ה' חור דוד וסמכן ברוח
גרא גדור מה שנאמר במקယל יותר ממה שנאמר בגבריאל
כני גבריאל כת' והאיש גבריאל אשר ראתה בהזון בתחולת
הר ד' יונתן ואיתא חדחד חדר כתיב הכא ויעז אילן אחד מן
שונים בא לעוני רני מאיכאל באחת גבריאל בשתיים אלהו
א' ר' יהושע בן לוי ע"פ שקרא אדם ק"ש בביח' נ' מצוה
שו אמרו לבוככם על משכובכם ורומו סלה

וקורא קראת שמע ומתפלל. מכאן שמע סממעה סגנין ומן קיילם סמען כל נלה' טהון לו הולך טהורה עד זיקרתו ק"ס וימפלן עדרות: **דאמר** רבי יוחנן אמר איזוזו בן העוזה "ב' וכו'.

סוממליים לזרע עניינו ופקומיט מלכיט קמל ספכינין. נרעה סומלן והוא ברבו גמליאל סבירא לה' שפיטשענות "שבכ'ב" היא אף זונן שבני אום שוכנים ושנינים, וכל תוליה הוא בככל זה, אם כן לירמו' עד

ויקני לו כבן ס' כל גנולס מלימוד
למקני לו מורה וס' צבון כך ימפלל
חכיו וג' ס' ולו יין מוכגן' עד
שיגמור כל מה פלאמו. ווס' יס' נומס
פוקס'ס' ס' מ' הילכות ננד' ס' כללות
לטמונס' עטלה ואגד' שטנקו גומי' הויס'
פוקס'ס' קנו'ס' מומ' מיטס' ס' צילו'ס'
יעיני'ו. ווללה כל' יוקן דכ' נומ' מיל'
מס'יע' ליש' וו' פוקס' ס'...' ווא' נ' יס'
לייה' צל' נסכל' נז' נז'ולס' רוק עד' גז'ו',
ואמרו' שען' קי'יאת שמע' רוק עד' גז'ו',
קי' זיא' הא' אדים' בא' מון' השדרה
בער'ב, ואיז'ו' הר' של' שי' שhortה לרקלא'
את' שמע' פוקס' קד' צין' ג'ולס'
לטמפל' ער'ית' נל'מענין' דל' גע'ין
מס'ע' ג'ולס' לערכ'יט' נטפל' מז'וס'
לטמפל' עלי'יט' ר'ות'
לט'ס' ק' ר' יוקן' קד' לי' פול' ד' דרכ' ו'
על'יט' חונ' פול'גומ' פ' פ' ד' דרכ' ו'
יוקן' וו' ולכה' כי' יוקן' וכון' נטמא'יר
והופסיד' מצ'אות קרא'יאת שמע' גאנצ'א
שתאנ'ן' תק'ם'ש קרא'יא' עד' גז'ו', גאנצ'א
שבל'אש' בא' מון' השדרה בער'ב, גאנצ'א
ל'יט'ו', אלא' גאנס' ב'כ'ת'ה' הנג'נט', ואמ'
ריג'אל' קרא'יאת שמע' גאנצ'א
ונון' קרא'יאת שמע' גאנצ'א
בשטענות' שונ'ה, וכשטעג'יע' הינ' קרא'יאת
קר'יאת שמע' ובונטפל' ערב'ת, ואחר'